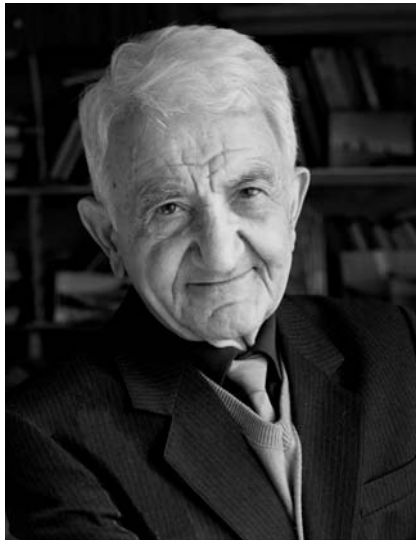

ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐՈՒՍՏՆԵՐ

ՄԵՐԳԵՑ ՀԱՅԿԻ ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆ
(1932 - 2016)

Ծանր, կարճատև հիվանդությունից հետո 2016թ. օգոստոսի 26-ին կյանքից հեռացավ ՀՀ ԳԱԱ Երկրաբանական գիտությունների ինստիտուտի վաստակաշատ նվիրյալներից մեկը, հանրապետության և նրա սահմաններից դուրս հրաբխագիտության ասպարեզում ճանաչված մասնագետ, հրաբխագիտության լաբորատորիայի ավագ գիտաշխատող, երկրաբանա-հանքաբանական գիտությունների թեկնածու **Մերգեյ Հայկի Կարապետյանը**:

Ս.Կարապետյանը ծնվել է 1932թ. հոկտեմբերի 11-ին Երևանում ծառայողի ընտանիքում: 1952-1957թթ. սովորել և ավարտել է ԵՊՀ երկրաբանության ֆակուլտետը երկրաբանական հանույթ և օգտակար հանածոների հանքավայրերի որոնում մասնագիտությամբ, ստանալով ինժեներ-երկրաբանի որակավորում:

1955թ.-ից, դեռ ուսման տարիներից սկսած մինչև վախճանը, շուրջ 60 տարիների ընթացքում, Ս.Կարապետյանը անընդմեջ աշխատել է ԵԳԻ-ում:

1961-1964թթ. սովորել է ասպիրանտուրայում անվանի գիտնական Վ.Պետրովի ղեկավարությամբ և 1968թ., Մոսկվայում ԽՍՀՄ ԳԱ Մետաղական հանքավայրերի երկրաբանության, պետրոգրոֆիայի, միներալոգիայի, երկրաքիմիայի ինստիտուտում (ИГЕМ АН СССР), հաջողությամբ պաշտպանել է թեկնածուական ատենախոսությունը «Հայաստանի նորագույն լիպարիտային հրաբուխների կառուցվածքի և կազմի առանձնահատկությունները» թեմայով, ստանալով երկրաբանա-հանքաբանական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճան:

Ս.Կարապետյանի հետագա տարիների ծավալուն երկրաբանական հետազոտությունները ընդգրկում են Հայաստանի տարածքի պլիոցեն-չորրորդական հասակի հրաբխայնությանն առնչվող հարցերի լայն շրջանակ: Առաջին հերթին նրա ուսումնասիրությունները նվիրված են Հայաստանում լայնորեն արտահայտված թթու կազմի գմբեթաձև խմբի հրաբուխների առաջացման պայմանների, նյութական

կազմի, կառուցվածքային առանձնահատկությունների բացահայտման հարցերին, բերելով նրան տվյալ ասպարեզում քաջատեղյակ մասնագետի համբավ: Այս աշխատանքները ուղեկցվում էին յուրաքանչյուր հրաբխային կառույցի մանրակրկիտ երկրաբանա-հրաբխագիտական և երկրաբանա-պետրոգրաֆիական քարտեզների կազմմամբ ինչը, բացի գիտական արժեքից, ունի կարևոր կիրառական նշանակություն, որովհետև այս տիպի հրաբուխների գործունեության հետ են կապված շինանյութերի արտադրության և տնտեսության տարբեր ոլորտներում լայն կիրառություն գտած հանքային հումքի այնպիսի տեսակներն, ինչպիսիք են պեռլիտները, պեմզաները, որոշ տիպի տուֆերը, օբսիդիանները և այլն:

Մ.Կարապետյանի կողմից մշտապես հատուկ ուշադրության առարկա էր հանդիսացել Հայաստանում լայնորեն տարածված օբսիդիանների ուսումնասիրությունը, ինչը մի կողմից պարզաբանում է նրանց առաջացման և ձևավորման գիտական հարցերը, մյուս կողմից ներկայացնում բազմատեսակ գունագեղ օբսիդիանները, որպես նրբարվեստ կիսաթանկարժեք բնական ակնագործական քարատեսակ: Կյանքի վերջին օրերին նրա հեղինակությամբ («Գիտության աշխարհում», հ.2, 2016թ.) լույս տեսավ ստվար ակնարկ նվիրված երկրաբանական, գիտապատմական, դիցաբանական և ժողովրդական արվեստներում օբսիդիանի դերի և նշանակության վերաբերյալ:

Մ.Կարապետյանը հեղինակ և համահեղինակ է շուրջ 110 գիտական աշխատությունների՝ այդ թվում 4 մենագրությունների, 14 ձեռագիր հաշվետվությունների, ինչպես նաև միջազգային և հանրապետական գիտաժողովներին ներկայացված բազմաթիվ թեզիսների:

Գիտական գործունեությանը զուգընթաց Մ.Կարապետյանի խառնվածքին հատկանշական էր նվիրումն ակտիվ կազմակերպչական աշխատանքներին ինստիտուտում և, հատկապես, դպրոցականների և երիտասարդների շրջանում: Երկրաբանությանը նվիրումով նրա երկարամյա աշխատանքի գնահատականի վկայություն է հանդիսանում տարբեր գերատեսչությունների կողմից նրան շնորհված բազմաթիվ պատվոգրերը, գովեստագրերը, դիպլոմները, ինչպես նաև 2015թ. ՀՀ Կրթության և գիտության նախարարության հուշամեդալը:

Մ.Կարապետյանի՝ փորձառու մասնագետի, շատ համեստ, ազնիվ և ընկերասեր, մեծ հարգանք վայելող անձնավորության, անփոխարինելի ամուսնու, հոր ու պապիկի հիշատակը վառ կմնա նրա ընկերների, աշխատակիցների և բոլոր ճանաչողների սրտերում:

ՀՀ ԳԱԱ Երկրաբանական գիտությունների ինստիտուտ
ՀՀ ԳԱԱ «Գիտություններ Երկրի մասին» տեղեկագրի խմբագրություն